

DEBRECZENI SZEMLE

IRODALMI, SZINHÁZI, ZENEI ÉS KÉPZŐMŰVÉSZETI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 12 korona.
Fél évre 6 „
Negyed évre 3 „
Vidéki előfizetők bélyegköltése egész évre 2 K.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZATHMÁRY ZOLTÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Simonffy-utca 1. e
földszint balra. (Piac felől 3-ik ajtó.)

Hirdetések feladhatók a városi nyomdában Dózsa
György könyvelő kezelihez is.

DONOGAN ÉS SOMOSSY DEBRECZENBEN, KISTEMPLOM-BAZÁR.

Menyasszonyi kelengye. Kész fehér-
nemű. Női divat és szőnyegáruház.

SZABOTT ÁRAK!! ELŐZÉKENY KISZOLGÁLÁS!!

Előre!

Hiába híresztelnek bármit is a kételkedők, megbízható értesülések szerint a legujabb hármass szövetség (német—osztrák—magyar) minden vonalon *előre* haladt. Nem szólva a német hadseregről, mely rákönyökölt a dugszdag Belgiumra s amelynek öt vonala mind francia földön masirozik előre, ugy északon, mint délen egyetlen talpalatnyi földet sem foglalt még el a monarkia föld-testéből sem a muszka, sem a szerb. Ellenben itt is, ott is, — egyes részeken — mi nyomultunk nagy távolságokkal előre.

Ott, ahol a német offenzívát enged az oroszoknak, rendszerint csak azért engedi magához, hogy nagyobb vérontás nélkül körülkerithesse. Így történhetett ez a héten is, amikor egy ilyen támadó hadosztályt német területre beengedve s annak visszavonulási útját elvágva, — egyszerűen *letartóztatott*. (Olyanformán, mint *Rostás* István rendőrfőkapitányunk legényei a duhajkodó részeg legényeket.) El sem képzelhető másképen 8500 muszka elfogatása.

Eddig mi velünk van a Vilmos császár és Ferencz József közös uralkodónk által ajtatosán kért isteni segídelem.

Szerbiával ráérünk még babrálni s tényleg helyes volt az a hivatalos intézkedés, amellyel erről a sorban harmad-, de voltaképen és ténylegesen századrangu kérdéstről elterelték a közérdeklődést. Egyébként Szerbiában is előre vagyunk, sőt Montenegróban is mi vagyunk az urak jó darabka földön.

*

A legfontosabb események híret mindannyiunknak Oroszország felől kell várunk ahonnan már jött egy fényes győzelem híre. Sőt talán ennél is fontosabbak a Franciaország felől érkező hírek. Ennek a nagy világháborúnak további sikerei a német hadsereg francia győzelmének méhében fognak megfogantatni, — ezzel minden ember hamar tisztában lehet. Az évszázadokra, egész Európa térképre kiható nagy harc első felvonása Páris előtt fog lefolyni.

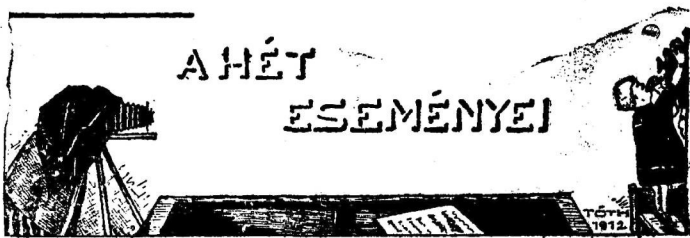
Ha itt a premier-közönség zajosan fog majd tapasztolni a francia Gloir bukásának, ha a Moltke fia ráütheti a békekötés okiratára az édes apja 1871-ben már használt pecsétjét, akkor mindenki meglehet győződve arról, hogy sárba hullott a cár hatalma és az angolok prezstizse is. A francia határról felszabadult hadsereg egyrézse a németországi most még pihenő tartalék seregekkel, mint vésszes fürgeteg söpri el az orosz erődítményeket s a lüttichi (már nem liegei) ostromágyuk 40 centiméteres golyói a varsói vonalban levő várakat épen olyan hamar rombadöntik, mint a namuriekét is tönkre pocsékolták háromszor 48 óra alatt.

Nekünk tehát a legfontosabb, hogy Németország Franciaországgal végezzen. Voltaképen addig elég lett volna a német és osztrák-magyar határon a védekezés is. De mi ezzel sem elégedtünk meg. És német, osztrák és magyar csapatok már jó régen ott masiroznak az orosz földön. Igazán fényesebben áll tehát a háboru eddigi mérlege a mi részünkre, mint azt csak remélni lehetett is.

*

Mint a kivert komondor, hátul kullog még Szerbia. Igaz, hogy a világ puskaporos levegőjébe ez a föld legsilányabb erkölcsü nemzete lökte bele a tüzcsóvát, de jelentőség tekintetében sorsának elintézése legutóljára maradt, mint ahogyan a föld kerekiségének legutolsó nemzete is a rác, amelyet el is fog söpreni a sárgolyó-bisról a modern, művelt Európa új és fényes korszaka.

A mi diadalunk első útja nem Varsóba és Nis-be vezet, hanem Párisba. Adja Isten, hogy itt mihamarabb kitűzhessük a szövetségi hűség győzedelmes lobogóját.

— **Olvasóinkhoz.** A Debreczeni Szemle, ha, mint a lapok általában, redukált terjedelemben jelenik is meg, igyekszik feladatának töle telhetőleg eleget tenni. A nehéz viszonyok közt, számolva az általános állapotokkal, példás türelemmel viseltetett azokkal szemben, akiknek lapunkkal szemben tartozásai vannak. Most a hó elején azonban nagyon kérjük előfizetőinket és hirdetőinket, — azokat különösen, akik nagy hátralék-

Háborus idők legolcsóbb megőrkítése

Fényképek 12 óra alatt elkészülnek!

ADRIA

műterem **SZENTANNA-U. 5. SZÁM**
Telefon 1266. :: 6 drb fényképes lap
2 kor. 12 drb nagytással 6 korona

ban vannak, — hogy gondoljanak reánk is és úgy az előfizetési nyugtákat, mint számlákat sziveskedjenek kiváltani s így lehetővé tenni, hogy feladatainknak fokozottabb mértékben is eleget tehesünk.

*

+ **A virág.** Már úgy indult a dolog, hogy a nem régi cinikus, materialis korszakban semmi értéke sem volt a virágnak. Igazán a legmaróbb gunynak volt kitéve a virágot szerető ember. Bezzeg felment az értéke a virágnak s a csatatérről hazatért sebesültek beszélnek, hogy komolyság ide, komolyság oda, de nagyon sok katona zubbonyában ott szárad egy-egy fonnyadt, hervadt rózsaszál, amit ki tudja mikor és hol kapott utóljára. A Hungária kávéház előtt játszódtott le alkonyat-tájt a jelenet, mikor a szálás tűzértiszt éppen hogy csak beroboghatott beteg anyjához egy automobilon, aki kocsin várta az Arany János-utca szegletén. A vonat hamarabb ért be, mint gondolni lehetett. Egy nagy csokor virágot hozott pedig az automobilon a tűzértiszt az édes anyjának, aki sirva borult a fia nyakába. Mikor pedig válni kellett, az öreg asszony egy szál virágot visszaadott a fiának. Jó, hogy sötét volt és nem látta senki, mikor a komoly szemű, napbarnított arcú katona előbb megcsókolta a virágot, azután a zubbonya zsebébe tette... Mintha valami szentimentális német regényből plagizálnánk ezt a jelenetet, úgy hangzik. Pedig megtörtént. Mert az ember sokat változik a változó időben. A magyar katona egy kicsit szentimentális lett, a német gránátos meg a szentimentális szive helyett a vaskos markával fojtogatja a művelt franciát, aki elfeledkezett a műveltségéről.

*

(?) **Az orosz fogoly katonák** levagdossák az egyenruhájukról a porosz-sasos rézgombokat s néhány hatósért eladogatják a vasutnál várakozó közönségnek. Egyszerű kis dolog az egész, ugy-e?! Mégis olyan sokat mond. Hogy a magyar baka meg huszár mennyiért terne ezt meg, arra okosan felelt egy, a foglyokat kísérő baka: „Bizony nem adnék a rüsztungomból egy gombostűfejnýt se... Az is igaz, hogy *levagdaltam* se engedném, nemhogy én magam csonkítsam meg az egyenruhámát“. Hát azt mondja a magyar példabeszéd, aki gombot lop, az később kabátot is rabol. Az az orosz, amelyik a gombját eladja, eladná, ha vevője akadna, a lelkiüdvösségét is.

*

(*) **Honvéd katonáink** először harcolnak, mióta a honvédség intézménye létesült. Az eddig róluk hozzánk érkezett hírek azt igazolják, hogy a mi honvédek felülmúlják még azokat a reményeket is, amit róluk tápláltunk. Az oroszországi harcokban világtörténelmi dicsőséget arattak s Frigyes főhercegünket valósággal meglepték. Ime, már csak azért is szükség volt erre a nagy leszámolásra, hogy a világ megtudja, miszerint a honvéd katona olyan, amilyen volt 1848-ban... és öreg királyunk büszke lehet nemzeti hadseregére.

*

Nem fáj a feje másnap ha

Littke pezsgőt iszik

— **A hazafias nóta.** A Debreczenen keresztül szállított orosz katonák közt volt egy ifju, aki törte valami csodálatos jargonban a német nyelvet. Ez mesélte egy debreczeni hadnagynak, hogy bizony az oroszokat meglepte az a vehemens támadás, amellyel a huszárság az ellenségnek támad:

— Borzasztó az, mikor egy huszárcsapat *irtózatossal* „ezeknek“ támad, — szölt, rámutatva a többi fogoly társaira. Valami hazafias verset, vagy nótát ordítanak. (*Ezeknek*... mondta, mert ő nem tartja magát oroszoknak, hanem izraelita.)

— Hát mi lehet az a hazafias dal, vagy vers, — kíváncsiskodott a hadnagy, aki történetesen egyik budapesti előkelő napilap munkatársa. Nem tud valamit belőle mondani, csak egy szót:

— Nem tudok, nagyon mérgesen rivalják... De igen, mintha egy sorában ilyesmi hangzana... *Terrrem-tisi... anyádnak!*...

Mi magyarok elképzelhetjük, hogy miképpen szólhat a magyar huszár hazafias harci riadója.

*

(!) **A léghajók, repülőgépek** gyorsan száguldanak a harci mezők felett. A német katonai léghajók megbízhatóságáról már is fényes példákkal szolgált a hadvezetőség. A repülőgépek temperamentumosabbak, jobban irányíthatók, de megbízhatóságuk kilencven százalékkal alul marad a léghajóké mellett. A léghajók a maguk 50—60—80 külön rekeszeikkel a golyózápornak jobban ellent tudnak állani, a bentülőket is jobban védik a megebesztéstől, elpusztulástól. Nagy előnyük a németeknek a franciák felett, hogy előbbieket léghajókra rendezkedtek be jobbra, addig a francia majdnem kizárólag repülőgépekkel dolgozik.

*

× **Az alkoholelles mozgalom** diadalt ült ezen a héten, A belügyminiszter rendeletet adott ki, amelyben megtiltja a közönségnek, hogy borral, sörrel vagy pláne pálinkával traktálja a harcba menő, átvonuló katonaságot. Ez a rendelet egy lépés ahoz a mozgalomhoz, mely bizonyára sikereket fog elérni, ha nem is most, de majd *a háboru után* s amely mozgalom meg fogja tiltani a katonának az alkohol ivást háboruban. Lám a Franciaországgal szemben dicsőségesen előre vonuló német katonaság nem iszik alkoholos italokat, hanem tejet és citromos vizet. Mi mindenestre örömmel üdvözljük a belügyminiszteri rendeletet s nem tudjuk eléggé a közönség figyelmébe ajánlani, hogy inkább szivar, dohány, étel adományaikkal kedveskedjen a harcba indulóknak, annyival is inkább, mert ez idő szerint néminemü alkoholoról, amennyit az emberi szervezet elbir, maga a hadvezetőség gondoskodik, — ha kell — a legénység részére.

*

— **Rossz hírek terjesztőire** kutya rossz világ virradt, mióta a hetedik hadtest parancsnoksága kiadta hadi rendeletét. Csodálatos dolog, de úgy van, hogy ezek az u. n. vész hírek úgy nőnek, mint a hólapda. Ha valaki elvágta az ujját a határszélen prófuntszelés közben, az mire Pancsovától Debreczenig terjed, úgy megdagad, hogy a Hungáriában már arról beszélnek az emberek, hogy a Lajesi ezredét lemészárolták, mind egy szál... Szerencse, hogy ugyanígy vagyunk a jó hírekkel is. Ezek szerint már régen elfogtuk Nisben Péter királyt, Montegrót meg eladta dicső népének háta megett az öreg, örökké pénztelen Nikita. Ami egyébként, ha kizárólag csak Nikitán állana a dolog, nem is tartozhatna a képtelenségek közé.

KEZTYÜK, KÖTSZEREK
BETEGÁPOLÁSI CIKKEK LEG-
NAGYOBB VÁLASZTÉKBAN:

Schön Sándor

kesztyű, kötszer- és orvosi
műszertárában

Piac-utca 26. sz. előtti barakból áthelyezett Piac-
és Csapó-utca sarkán lévő volt Kálnai-féle üzlet-
helyiségbe a BIKÁ-SZÁLLÓDÁVAL szemben. + + + +

* * Montecarló belesüvitette a vészirt a nagy vi-
lágba, hogy ő is a hármast mellé sorakozik.
Arról, hogy mozgósította volna hadseregét, nem érkezett
hir s így némileg erőt vettünk kétségbeesésünkben. Ke-
rülő uton azonban egyesek úgy tudják, hogy a fejedele-
mség elrendelte volna a mozgósítást, de ennek ször-
nyű nagy akadály volt. Dacára annak, hogy a fejedelem
17 pár téli csizmát s ugyanannyi pár kesztyűt rendelt a
hadsereg számára, a mozgósításból nem lett semmi.
Miért? Mert a hadsereg tábornoka, — mint ezt a segéd-
tisztje jelentette — berugott. Adjutansa legalább ezt a
jelentést tette a fejedelemtől:

— Sire, a mozgósítás nem vihető keresztül, mert
Börpofajú tábornokunk berugott s végig feküdt a tarto-
mányon. Az utak így mindenfelé el vannak zárva . . .
És tényleg ilyen formán is történhetett a dolog.

*) (A debreczeni kávéso, vendéglősök elhatároz-
ták, hogy a jövőben mindenféle francia, orosz és angol
cikkeket bojkottálni fognak. Francia pezsgőben csak
milliókat fogyasztott a magyar közönség, nem szólva sajtok-
ról, theáról, mustárról, orosz és angol likőrökről. A Márkus
Jenő hadserege megérdemli a dicséretet, de ehhez a ha-
tározathoz még szükséges valami. Olyan közönség, amely
ebben az életben nem is fog külföldi arut követelni.
Pláne, mikor a Törley és Littke pezsgők még jobb-
ak is, mint a francia gyártásuk.

(!!) Német dicsőség. Valamikor Patai István deb-
reczeni „követ“-től — az anekdotta szerint azt kérdezte
a mi akkor még nem öreg királyunk egy cerele alkal-
mával:

— Hát Patai bácsi, huncut-e még a német?!

Patai bácsi pedig erre azt felelte:

— Majd kitudódik a' felséges uram!

Hát bizony azóta sok idő lefolyt a Dunán! Patai
bá' ott nyugszik valamelyik református temetőben, a
német pedig bebizonyította, hogy csakugyan hamis, de
csak úgy bohém értelemben és csak az ellenségével
szemben. Ellenben a barátaival szemben szentírás a
szava és kontraktus minden szó, amit a száján kiereszt.
A lüttichi 40 centiméteres átmérőjű ágyugolyók bizo-
nyítják, hogy csak a franciákkal szemben hamiskodtak,
mert az osztrák-magyar várt-ostromló ágyuk közt szin-
tén vannak ilyen kaliberünk. A német huncutságból pedig
ezek után német dicsőség lett és Patai bácsi most már
igly válaszolna:

— Huncut a német, de csak a franciával, orosz-
szal, angollal szemben és épen ez a mi erősségünk.

— A jó öreg cinizmus meghalt. Hiába keresem
megrögzött kozmopoliták, rideg szociálpolitikusok ajkain.
A nemzeti színű zászló csak akkor, lesz egészen veres,
ha az ellenség vérebén fürdették meg. És nagyon tudós,
nagyon komoly emberek ajkáról egy nap többször hall-

hatjuk: Az Isten segítségével ezt is elfoglaltuk... Isten
vezérelje a fiamat stb., mint ahányszor, a jó napot.
Ime, igaza van annak a közmondásnak, hogy ahol a leg-
nagyobb a veszedelem, ott a legközelebb áll az Isten-
ség fogalma s ha a kozmopolita puszkapor szagot érez,
rögtön lemállik róla a nemzetközi máz s nemzeti színű
lesz a hátaközepe is. A jó öreg Marlitt regényekben nem
könnyeznek pedig az emberek, mint manapság a Piac-
utcán, mikor harcba indul valamelyik helyi ezred csa-
patja. Igazán vigan, mintha majálisra menne, jó ked-
vel, mintha táncra készülné. Pedig ahova megy, ott vér-
virágok nyílnak s a halál táncol eszeveszettséggel.

(§) A „Bakonyi ezred“. Érdekesebbnél-érdekesebb
anekdotákat hoznak haza azok, akik akár a déli, akár
az északi harctéren megsebesültek. Egyik sebesült me-
sélte el, hogy egyik oroszhatárszéli csetepatében az oro-
szok nagy diadallal vittek el egy magyar zászlót, amely
a faluházra volt kitéve. Persze nagy volt az orosz
diadal s a pétervári lapokban meg is jelent, hogy a
híres bakonyi ezred zászlója orosz kézre került s hogy
a bakonyi zsványok lobogó nélkül maradtak. A magya-
rok pedig megesküdték, hogy a falu-házára kitézett ma-
gyar zászlót visszaszerzik akármilyen módon. És később,
amint egyre jobban nyomultak be az orosz területre,
vissza is vették. Az ezredes kíváncsi volt a zászlóra,
hogy miből is gyanították, hogy a magyar zászló a ba-
konyi ezredé. Hát bizony az csak polgári lobogó volt
s egy távolabbi osztrák-magyar ezredbe való huszár
vitte el innen Debreczenből. A babájától kapta, aki a
régii választási zászló fehér mezőjét bevonta ugyan, de
az az idők folyamán levált. Alatta pedig ott feketélt:
— *Éljen Bakonyi Samu!*

Hát ez anekdotának jó, ha nem is igaz történet.
A fő, hogy a zászló visszakerült s a mi huszárunk
visszahozhatja a babájának.

§ Egymáson segíteni mindenkor a legszebb emberi
feladatok köze tartozott. Most, mikor két oldalról is,
lehelkeredettebb ellenségeink támadnak ránk, nekünk
itthonmaradottnak lehet-e nem segíteni azokon, akik
erre rászolgáltak. Mindennap olvashatjuk az adakozáso-
kat, de ne gondolja a közönség, hogy néhány ezer koro-
nával segítve van a bajokon. Vereskereszt egyletünk
pénztára óriási mértékben van megterhelve s azért nem
fulnak bele a bőség vizébe azok a családok sem, ame-
lyeknek — sok esetben — két-három tagját is hábo-
rúba szőlította a közös veszedelem. Ha takarékoskodni
kell, ez a jelszó minden vonalon, azt vagyonos polgár-
társaink ne úgy gondolják, hogy maguknak takarékos-
kodjanak, hanem hogy minden megtakarított összeg a
Vereskereszt intézményt s a segítségre szorultakat illeti.
Nem akarunk nagyképszerűsíteni sem, de Debreczennek
sokkal nagyobb mértékben kell áldozatot hozni, mint
amilyen arányban eddig hozott. Minden ember akkor
gondolkodik igazán helyesen, ha abban a meggyőződés-
ben van, hogy sohasem adott még eleget.

ALFÖLDI TAKARÉKPÉNZTÁR DEBRECZENBEN.

Piac-utca 16. szám, saját palota.

Alaptőke 2.400.000 K. Tartalékok: 1.400.000 K. Betét-
állomány nyolcmillió korona.

Érdeklődésben a Pesti magyar kereskedelmi bankkal.

Üzletágal: Takarékbetétek, csekszámlák. Váltószámítás, törlesztéses és
jelzálogkölcsonók. Értékpapírok vétele és eladása, tőzsdei megbízások, hitel-
levelek bel- és külföldre. Előleg értékpapírokra és árukra. Saját ártáraktár,
Safe-deposit (magánletét pénztár).

Affiliált intézetei: Kabai takarékpénztár r.-t., Náudvari takarékpénztár
r.-t., Hajdunánási gazdasági bank r.-t., Flóktelep Vámospércs.

— **A Debreczeni Első Takarékpénztár épületének** tetőtűze sok embert elszomorított. Nemcsak azért, mert Debreczen legszebbik középülete ment tönkre jelen-
tekeny részében, hanem mert tűzrendészetünk is csődöt mondott. Borzasztó elgondolni ugyanis, hogy a mai vízhiány mellett egy veszedelmesebb tűzveszedelem esetén mit csinálnánk, mikor az utcai csapok (hydrans) víznyomása egy emeletnyi magassághoz sem elégséges s mikor a tűzoltó fecskendő csapja nem illeszthető be a hydransok csapjába. Legalább is 20 percig kinlódtak, míg valahogyan ezt az akadályt holmi körülkötözgetésekkel elérték. A tűzoltóságnak a lovai nagy részét igaz hogy elvitték, de azok pótlásáról azonnal gondoskodni kellett volna. Ez alkalommal az őrség is sokat késett s igazán csoda, hogy a tűz továbbterjedését meg lehetett akadályozni. Publig Ernő erélyes keze nagyon hiányzott, csak most látszik, mit veszítettünk a megboldogultban. Ilyen fontos állást régen be kellett volna tölteni még pedig hozzáértő, gyakorlott egyénnel. Olyannal, aki a tűzoltói intézménynél erre megfelelő érdemeket szerzett. A mostani tűznél két tűzoltón kívül igazán önfeláldozó munkát végzett egy hová baka, egy közös huszár, egy bádgosinas, egy rendőr és egy messengei boy. Jó lenne, ha a rendőrség kitüntetésük előkészítéséről gondoskodna.

*

— **Sokan csak szinjátéknak** tekintik a háborút s nem gondolnak arra, hogy azok, akik ott verekednek a harcmezőn, nemcsak azért harcolnak, hogy mi itthon kényelmesen olvassuk a győzedelmeket. Most a mi nemzeti jóléteinket tettük fel a kockára, melynek a fizika szerint és a sors szerint is hat lapja van. Most kell minden erőnket megfeszíteni, hogy kiküzdjük magunknak azt a boldogabb jövődőt, amely reánk visszahat egy szerencsés, győzelmes hadjárat után. Valószínű pedig, hogy a háboru nem ér véget hamar. Sőt el lehetünk készülve, hogy tovább tart, mint a legpesszimistább felfogás is gondolhatná. Éppen ezért segíteni kell minden erőnkkel jótékony intézményeinket. Minden erőnkkel, szellemiakkal és anyagiakkal a hadsereget kell támogatnunk. Az uri nők kézimunkájukat szenteljék most a szent ügynek. *Sok-sok meleg horgolt mellényre, kézvédőre, meleg harisnyára, hósapkára van szükségük azoknak, akik a mi nyugalomunk biztosításáért önmagukat áldozzák fel.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Érdeklődő. (H.) Most már így dalolják:

Akárhogy is dörög az ágyu,
Sohsem félünk mink a muszkátul,
Mert a magyar nem enged,
Bár a vére eleped
Az ausztriai határon.

T. (Nagyhát.) Egy levelező-lapon írjon s adjon életjelt magáról, ha nem kellett berukkolnia. Esetleg Krónikát is várunk.

Hungária. (H.) Monaco önálló kis fejedelemség. Fegyveres ereje 5 (mondó öt) tiszt és 70 közember. Épen ezért hadat nem izent, de a franciákkal tart, mint egy proklamációjából ez nyilvánvalóvá lett.

Vendéglős. (H.) A hadba mentek hátramaradottjainak segítségére kiadott fizetési blokkokat Lókody Sándor vendéglősnél, ipartársulati pénztárosnál kaphatja, 100 darab 2 korona. A vendégeknek ajánlja, mondjuk fizetésnél egy-két blokkot. De természetesen nem kötelező. — Természetesen az orosz-theát is bojkottálni kell.

Levelező-lap. (H.) Ma már tábori levelező-lapot nehezen kap. Ellenben bármilyen borítékban *bélyeg nélkül*, tehát díjtalanul irhat katonáékhoz, ha a biztos címet kapja. Nyomatott, szabályszerű beosztású borítékokat darabonként 2 fillérért Mihály Sámuel üzletében kaphat (Piac-utca 30.).

Választó. (H.) 1. A tisztújítás kérdése szoros összefüggésben van a háboru sorsával. 2. Tessék egyenesen a főispáni hivatalba küldeni s néhány sorban megírni, hogy fele részben a Vöröskeresztnek szánta.

Meghívó.

A „Hajdumegyei Népbank m. sz.” X-ik évi rendes közgyűlését 1914 szeptember 14-én d. u. 5 órakor saját helyiségében (Király-u. 4. sz. a.) tartja meg a következő tárgysorozattal:

1. Igazgatósági jelentés a múlt üzleti év eredményéről.

2. Az 1913. évi mérleg és zárószámadások, valamint az 1909. évi VI-ik évtársulat vagyonmérlegének előterjesztése.

3. A felügyelő-bizottság és felszámoló-bizottság jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása az igazgatóság, a felügyelő-bizottság és a felszámoló-bizottság részére.

4. A VII-ik évtársulati felszámoló-bizottság választása.

5. Esetleges indítványok, melyek a közgyűlés előtt 8 nappal 10 tag aláírásával az igazgatósághoz nyújtan-
dók be.

Debreczen, 1914 aug. 28.

Dr. Bruckner Ernő,
elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

57. §. A közgyűlésen csak a szövetkezet férfi tagjai gyakorolhatják szavazati jogukat.

Minden jogosult tag minden törzsbetét után egy szavazattal bír, de saját törzsbetétei után 10 szavazatnál többet senki sem gyakorolhat.

58. §. Távollevők más tagok után, nők a szövetkezet valamelyik férfi tagja, kiskorúak, gyámság vagy gondnokság alatt levők és jogi személyek csakis igazolt képviselőjük után gyakorolhatják szavazati jogukat.

A meghatalmazottak kötelesek meghatalmazásukat 3 nappal a közgyűlést megelőzőleg az igazgatóságnál letenni.

Egy szövetkezeti tag sem bírhat saját jogán és meghatalmazás után 20-nál több szavazattal.

59. §. Azok a tagok, akik heti befizetéseikkel 10 héttel hátralekban vannak, vagy kölcsönből eredő kötelezettségeik teljesítésének elmulasztása miatt megpereltettek és azokat 3 nappal a közgyűlést megelőzőleg nem rendezik, sem szavazati, sem választási joggal nem bírnak.

61. §. A szavazás megkönnyítése céljából minden tag szavazati jogosultságáról és szavazatainak számáról szavazó-lapot kap. A szavazó-lapok a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal a törzsbetét-könyvecské felmutatása mellett adatnak ki.

A közgyűlés helyén és idejében szavazó-lapok nem adatnak ki s azok, akik szavazati lapokkal nem bírnak, sem szavazati, sem cselekvő és szenvedő választói jogaikat nem gyakorolhatják.

A közgyűlésen kívánatra a személyazonosság igazolandó.

81. §. A zárószámadások és jelentések a közgyűlés előtt 8 nappal a szövetkezet helyiségében a tagok rendelkezésére állanak.